

Salg i Lukketiden af *Naturalprodukter af eget Jordbrug* og Husdyrhold, dog med Tilføjelse af et Forbud dels mod Udstilling af de paagældende Varer ud til offentlig Gade eller Vej, dels mod Benyttelse af fremmed Hjælp ved Salget.

3. Ifølge Lukkelovens § 3 maa *Beværttere* efter almindelig Butikslukketids Indtræden kun sælge tilberedte Spisevarer ud af Huset, men ikke Drikkevarer af nogen Art. Denne Regel er fundet for rigoristisk og upraktisk, og den foresloges ændret saaledes, at *Drikkevarer* kan sælges *sammen med* og som *forholdsmæssigt Tilbehør* til tillavet Mad, Brød og Kager.

4. Lukkelovens *Bødesystem* blev opretholdt i Lovforslaget, men nogle Enkeltheder var ændret; saaledes var det særlige Bødemimum af 100 Kr. for næringsdrivende, der driver en af den Slags Forretninger, som maa holdes aaben i almindelig Butikslukketid, udeladt, og Forskriften om, at saadanne næringsdrivende i Gentagelsestilfælde *skal* dømmes til Fortabelse af Retten til at holde Forretningen aaben ud over almindelig Lukketid, var ændret saaledes, at der i Gentagelsestilfælde *kan* gøres Brug af Bestemmelsen.

Spørgsmaalet om *Lørdagslukningen* blev ogsaa i Landstinget Hovedemnet for Forhandlingen. *Fornæs* (S.) beklagede, at der ikke havde været Mulighed for at gennemføre Handels- og Kontormedhjælpernes Forslag om at lukke Kl. 14, men han betegnede dog 17-Lukningen som et virkeligt Fremskridt og som det første Skridt paa Vejen frem mod en virkelig Weekend. *Villemoes* (V.) syntes derimod ikke, at der blev megen Weekend, naar Lukketiden sattes til Kl. 17; efter hans Opfattelse vilde de foreslaaede Ændringer om Lukketiden Fredag og Lørdag ikke virke særlig bekvemt for Forbrugerne, og han mente tillige, at de rent omsætningsmæssigt vilde virke noget hemmende for visse Butikkers Vedkommende, særlig Butikker i Forstæderne og i Provinsbyer, Stationsbyer og Landdistrikter. *Jørgen Otsen* (K. F.) udtalte, at Lørdagslukketiden Kl. 17 vistnok ikke tilfredsstillede nogen af de interesserede Parter, hverken Butiksindehaverne, deres Medhjælpere eller det købende Publikum, og han ansaa det for et stort Spørgsmaal, om Fredagshandelen til Kl. 20 vilde kunne erstatte den hidtidige Lørdagshandel. Principielt nærrede han den Opfattelse, at denne Ændring helst skulde have ventet, til der igen var indtraadt normale Forhold, thi som Følge af Vareknaphed var mange Butikker i Øjeblikket tvunget til en tidligere Lukketid, end de skøttede om. *Lannung* (R. V.) gjorde opmærksom paa det ejendommelige i, at en Udvidelse af Lørdagsfriheden i første Linie vilde volde Vanskeligheder og Ulemper netop for de Mennesker,